

Hverdagen min i korona tider som norsk i Spania

Lyden av politihelikopteret over huset mitt, politibåten ute på havet hver gang jeg går ut på terrassen min, politibiler med maskekledd store menn kjennes ikke ut som en vanlig hverdag for oss her i Spania - Norge, tenk på hvor heldige dere er!

Av: CELINA MAXINE HELDAL(13)

Sammen med familien min bor vi i ett passe stort hus med en stor terrasse og en liten hage. Her har vi bodd i ett år, men i Spania har vi bodd i 6 år. Vi har vurdert noen ganger å reise tilbake til Norge, ikke for alltid men i denne corona perioden, fordi vi synes det var skremmende å oppleve forskjellen på hvordan politikkene i Norge og Spania reagerte på krisen. Det ble veldig tydelig at de bruker en annen form for makt enn hva vi er vant med i Norge. Vi har aldri på de årene vi har bodd her opplevd så mye politi og så få mennesker på gatene. Den vanlige borgeren får bøter for å ikke ha med seg gyldig bevis for å ferdes ute, for eksempel å ha med seg en hund på luftetur, en handlepose og kvitteringer fra matbutikken eller apoteket. Stedet jeg kjente er forandret, men jeg drømmer om at det skal bli som før. Mange nordmenn har reist hjem til gode, trygge og frie Norge, mens vi her i Spania har blitt satt i karantene. Jeg kunne tenke meg at man i Spania hadde gjort som i Norge, hvor regjeringen tror på at det enkelte menneske forstår å ta hensyn, holde avstand og bli hjemme dersom man ikke trenger å gå ut, i stedet for at jeg blir gjort til kriminell hvis jeg forlater huset mitt. Det er meget skremmende synes jeg. Jeg forstår at vi gjør dette for å hindre at coronaviruset sprer seg og blir en fare for de menneskene som kan bli veldig syke og til og med dø. Naboer løper rundt med søppelposer i henda sånn at politiet ikke kan klage på dem, mens hunder lever som aldri før.

Den Norske Skolen Malaga jobber digitalt med alle elevene. De forskjellige klassene møtes tidlig på morgenen og slutter kl 15 på ettermiddagen. Når skolen er ferdig bruker jeg mest tid på houseparty, der jeg snakker med venner og familie. Jeg går også tur med hundene mine, men ikke for langt og jeg må alltid ha med pass, både mitt eget og hundene sine i tilfelle jeg blir stoppet av politiet. Jeg synes det kan være vanskelig å få tiden til å gå, ettersom jeg ikke får gjøre de tingene jeg elsker aller mest, nemlig å være med hestene som jeg rir 3 ganger i uken og være med vennene mine på kino og shopping. Når savnet blir for stort vinker jeg til beste vennen min fra terrassen, hun bor bare noen hus unna meg, og dette er alt jeg har sett til vennene mine på snart to måneder.

En vanlig gate i Spania med små terrasser og lite sted å lufte seg. Av: Arne Bjørndal

